

Som ganske ung Pige underkastede hun sig en Eksamen i Fransk i Lausanne, tog senere Tegnelerindeeksamen med Udmærkelse ved Kleins Tegneskole i Kbhvn. og blev derefter Lærer i Sprog og Tegning. Sine Studier fortsatte hun baade hjemme og ved adskillige Rejser til Udlandet, hvor hun særlig studerede Fransk, Italiensk og Kunsthistorie.

Paa Grund af en Halslidelse maatte hun imidlertid tidlig ophøre med den væsentligste Del af sin Undervisning. Hun arbejdede derefter nogle Aar hos en københavnsk Arkitekt, et Arbejde, der i høj Grad interesserede hende, og det var med Sorg, at hun opgav dette Arbejde for i Foraaret 1901 at tage hjem til Aarhus, hvor hendes Fader trængte til Hjælp ved sin Virksomhed som Hospitalsforstander. — Ofret blev dog lettere derved, at hun som Kvinde ikke havde kunnet opnaa Optagelse i Arkitektklassen paa Akademiet, hvorom hun havde søgt.

Ved sin Faders Død 1909 var hun kommet grundig ind i Hospitalets Regnskaber

og Administration, og hun søgte da Pladsen som hans Efterfølger.

Selvfølgelig maatte hun fra forskellig Side høre, at hun som Kvinde ikke var nogen kvalificeret Ansøger. — Det var imidlertid ret betegnende for hendes virkelige Kvalifikationer, at »de gamle« i Hospitalet var af en ganske anden Mening; de sendte en Ansøgning ind til Ministeriet om, at Embedet maatte blive besat med Fru Thomsen, til hvis Arbejde og personlige Egenskaber de havde den allerstørste Tilid.

Det samme Indtryk havde Fru Thomsens nærmeste Foresatte. — Ogsaa Ministeriet stillede sig velvilligt, og i Decbr. 1910 blev Fru Thomsen konstitueret i Embedet, hvori hun efter et Aars Prøvetid er bleven fast ansat.

Ingen, som kender hende, tvivler om, at hun vil udfylde sin Gerning saa godt, at den derved bliver et af de Indlæg i Kvindesagen, der virker bedre end mange Ord.

Aarhus, i Maj 1911.

K. Bjerre.

Politisk Rörträtt för Kvinnor

af Professor C. A. Reuterskiöld.

Som et Led i Overvejelserne vedrørende Indførelse af politisk Valgret for Kvinder i Sverige blev det i 1909 af den svenske Regering overdraget til det svenske statistiske Bureau at udarbejde en Oversigt over Udviklingen og Gennemførelsen af Kvindevalgret i andre Lande. I. Del af denne »Utredning« er nu udkommen, udarbejdet af Professor C. A. Reuterskiöld ved Upsala Universitet. Den udgør et tykt Bind, i hvilket imidlertid langt den største Plads optages af Bilag — officielle Indberetninger om Spørgsmaalet fra svenske Gesandter, Love og Lovforslag samt Rigsdagsforhandlinger fra forskellige Lande, kort sagt en udmærket Kildesamling, der vil kunne være Forkæmperne for Kvindevalgret til stor Nytte.

Professor Reuterskiöld gennemgaar Kvindestemmerettens Historie, citerer udførligt Condorcets og Stuart Mills Argumenter for Kvindernes Frigørelse og fremfører upartisk de mange Grunde for og

imod, som i Aartier er fremsatte for denne Sag. Redegørelsen er næsten saa upartisk, at man har ondt ved at faa fat paa Forfatterens egen, inderste Mening, som dog sikkert er den, at han stiller sig velvilligt afventende. — Sagens Gennemførelse har ingen Hast i Sverige, navnlig saa længe man ikke har set, hvorledes England vil stille sig.

Forfatteren nærer nemlig den Anskuelse, at England og Sverige er de i politisk Henseende højst udviklede Lande, idet begge disse Stater staar med en Forfatning, der er Resultatet af flere Aarhundreders Udvikling. Som Modsætning fremhæver han Frankrig og de Lande (deriblandt Danmark, Norge og Finland), hvis Forfatning er dannet efter fransk Mønster, til Dels som Resultat af mere eller mindre fredelige Revolutioner.

Frankrig er i Virkeligheden det europæiske Land, der efter hele den politiske Tankegang, saaledes som denne er udtrykt